

افزایش دستمزدها و بر خورداری

از یک زندگی انسانی حق مسلم ماست

چهارشنبه بیست هفتم آذر ۱۳۸۷

مشترک

یاران و همکاران

سالهاست ما کارگران به دلیل دستمزدهای پایین و افزایش بی وقفه هزینه های زندگی با فقر و نداری دست و پنجه نرم می کنیم و بطور دائمی و روزمره شرمنده همسرو فرزندان خود هستیم. در طول این سالها هر کدام از ما بنوبه خود تلاش کرده ایم از طریق اضافه کاریهای طاقت فرسا و دست و پا کردن شغل دومی، درصد ناچیزی از رنج و آلام خانواده هایمان برای گذران زندگی را کاهش دهیم.

اما واقعیت این است که دیگر با این دستمزدها و گرانی سرسام آور موجود، نه اضافه کاری و نه شغل دوم نمیتواند گرهی از فقر و تنگدستی ما باز کند. گذشته از این، آیا شایسته است ما به دلیل دستمزدهای پایین و فشار کمرشکن هزینه های زندگی مجبور شویم تن به اضافه کاریهای طاقت فرسا و شغل دوم بسپاریم و شبها جسم و روح رنجور و فرسوده خود را به منزل برسانیم و حالی و فرصتی برای استراحت و تفریح و بودن در کنار خانواده نداشته باشیم.

دوستان و همکاران

ما تولید کنندگان اصلی تمامی ثروتها و نعمات موجود در جامعه هستیم و این حق مسلم ماست که فقط با اشتغال در ساعات رسمی کار، چنان دستمزدی دریافت کنیم که ضمن بر خورداری از رفاه و آسایش، دیگر مجبور نشویم به اضافه کاریهای طاقت فرسا و شغل دوم تن در دهیم.

این حق ماست و حق گرفتنی است. از اینرو ما امضا کنندگان این بیانیه از شما همکاران در تمامی کارخانه ها، پروژه های خدماتی و ساختمانی و غیره در سراسر کشور میخواهیم تا با امضای گسترده طومار زیر به عنوان قدم اول برای افزایش دستمزدها به حرکت ما بپیوندید.

سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه - اتحادیه آزاد کارگران ایران - سندیکای کارگران کشت و صنعت نیشکر هفت تپه - انجمن صنفی کارگران برق و فلزکار کرمانشاه - کارگران شرکت ریسندگی پریس- کارگران کارخانه شاهو- کارگران فرش غرب بافت و جمعی از کارگران:

عسلویه - شرکت صنایع فلزی - لوله و پوشش سلفچگان- لاستیک البرز- نورد لوله و پروفیل ساوه- شرکت مکان سازان - پتروشیمی پلی اتلین سنگین کرمانشاه- کارخانه فرامان صنعت - کارخانه اخگر گاز- شرکت سیم کابل - آجر پزی شیل سنندج- کارخانه نیرپارس- گونی بافی سما - شرکت آجین سازه - کارخانه فراساز- صنایع شیمیائی اصفهان

توضیح:

کارگرانی که در سراسر کشور قصد پیوستن به طومار جمع آوری امضا برای افزایش دستمزدها را دارند میتوانند با شماره تلفنهای زیر تماس بگیرند:

- ۱- تهران و استانهای شمالی: رضا شهابی: ۰۹۱۹۲۰۳۴۰۸۷ - جعفر عظیم زاده ۰۹۱۲۳۳۶۸۷۷۲
- ۲- استانهای جنوبی: علی نجاتی: ۰۹۱۶۹۴۸۳۵۰۴ - رضا رخشان: ۰۹۱۶۹۴۲۰۴۳۰
- ۳- استانهای مرکزی: شاپور احسانی راد: ۰۹۱۹۲۵۵۰۳۷۳
- ۴- استانهای غربی: جوانمیر مرادی ۰۹۱۸۸۸۷۱۴۰۵ - شریف ساعد پناه: ۰۹۱۸۹۷۱۰۲۷۴
- ۵- استان اصفهان: محمد رضا خویشکار: ۰۹۱۳۹۰۶۸۹۷۴
- ۶- استان آذربایجان شرقی و غربی: سلام شیخی: ۰۹۱۹۴۸۰۲۰۲۸

از: کارگران کارخانه ها، کارگران ساختمانی، خدمات و....

به : شورایعالی کار

رونوشت به: وزارت کار و امور اجتماعی و نمایندگان مجلس شورای اسلامی

دستمزد و حقوقی که طی سالهای گذشته برای ما کارگران و سایر بخشهای حقوق بگیر همچون معلمان، بازنشستگان و کارمندان جزء تعیین شده است، بهیچوجه در طول این سالها کفاف هزینه های زندگی ما را نکرده و با سیر صعودی هر ساله تورم، سال به سال خانواده های ما در فقر و فلاکت بیشتری فرو رفته اند. بطوریکه در شرایط حاضر و با توجه به گرانی سرسام آور مایحتاج زندگی، ما دیگر قادر به تامین حداقل معیشت نیز برای خود و خانواده هایمان نیستیم. سال قبل حداقل دستمزد را برای سال هشتاد و هفت ۲۱۹۶۰۰ تومان تعیین کردید، اما میزان خط فقر بالای ششصد هزار تومان بود، این در حالی است که در طول سال جاری با افزایش بی سابقه تورم، فقر و فلاکت بیش از پیش سایه شوم خود را بر زندگی ما گستراند و کمر ما بیش از هر زمان دیگری در زیر فشار فقر و نداری خرد شد. هر انسان شریف و منصفی که در این مملکت زندگی میکند میداند که حتی با یک میلیون تومان هم، نمیتوان آنچه شایسته ی شان انسان است زندگی کرد.

حال سوال ما از همه شما کسانی که در کلیه سطوح دولتی در تعیین حداقل دستمزدها سیاست گذاری می کنید این است که آیا واقعا حاضرید با دویست- سیصد هزار تومان در ماه، حتی سه روز زندگی کنید؟ پس چرا ما کارگران باید این را قبول کنیم؟ چرا ما باید این را قبول کنیم که سهم ما از تولید اینهمه ثروت و نعمت دجامعه، فقر و فلاکت روز افزون باشد؟ ما اعلام میکنیم که دیگر نمیتوانیم زیر خط فقر زندگی کنیم و تداوم این زندگی برای ما غیر قابل تحمل است. از این رو ما خواهان تعیین حداقل دستمزد با احتساب تامین یک زندگی شرافتمندانه و مرفه برای یک خانواده چهار نفره از

